

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تغییرات ساختاری سیمای سرزمین پایه الگوهای توسعه شهری کلان شهر تبریز، ارومیه و شهر مراغه

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 26، شماره 82 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن محمودزاده - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده برنامه ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

فاطمه زینی گلدر - کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، دانشکده برنامه ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز

زینت محمدپور سنگانی - کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، دانشکده برنامه ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

امروزه مفهوم شهرها بدون در نظر گرفتن رشد آن در شکل های گوناگون آن قابل تصور نمی باشد، برای همین حیات شهری و تاثیرات فیزیکی و طبیعی آن یکی از مباحث مهم در برنامه ریزی و مدیریت کلان در نظر گرفته می شود. پژوهش حاضر با هدف بررسی تغییرات ساختاری سیمای سرزمین برای کلان شهر تبریز، ارومیه و شهر مراغه می باشد که با استفاده از فن آوری سنجش از دور که در سال های اخیر به خوبی توانسته برای تعیین الگوی تغییرات کاربری و تولید اطلاعات لازم در فرآیند برنامه ریزی و مقایسه تغییرات سیمای سرزمین به کار رود. برای کمی کردن الگوهای سیمای سرزمین معمولا از متریک ها استفاده می کنند که بیشتر بر آنالیز ساده و توصیف خصوصیات هندسی و فضایی تمرکز دارند و به سختی می توانند اطلاعات مربوط به پویایی تغییرات را در بازه زمانی مختلف نشان دهد. با استفاده از شاخص توسعه چشم انداز برای دوره زمانی ۱۹۸۴ تا ۲۰۱۹ برای رشد شهری بر اساس مرکز، حاشیه و پیرامون نشان داده شد. در ادامه با نرم افزار اکگنیشن در شش کلاس ساخت و ساز، باغات و فضای سبز، پوشش گیاهی، آب، مراتع و بایر طبقه بندی شده است. نتایج پژوهش بیانگر افزایش اراضی ساخت و ساز در بازه زمانی برای این سه شهر می باشد.

کلمات کلیدی:

بررسی تطبیقی، لندست، اکگنیشن، شاخص توسعه چشم انداز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1599943>

